

CONV 619/03

CERCLE I 12

RAPPORT

från:	Sekretariatet
till:	Medlemmarna i "diskussionscirkeln" om domstolen
Ärende:	Rapport från mötet den 3 mars 2003

1. BENÄMNING PÅ DOMSTOLEN OCH FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

1. Cirkeln fortsatte diskussionerna om en eventuell ändring av benämningarna på unionens rättsliga instanser. Man enades om att i fördraget behålla benämningen "domstolen", men vidhöll att den i framtiden bör kallas "Europeiska unionens domstol" och inte "Europeiska gemenskapernas domstol". Man ställde sig inom diskussionscirkeln dessutom positiv till att välja begreppet "specialiserade domstolar" i stället för "rättsinstanser".
2. Det har visat sig svårare att hitta en mer adekvat benämning på förstainstansrätten eftersom förstainstansrätten måste särskiljas klart och tydligt från domstolen på alla språk och det måste framgå att det finns en rangordning mellan de båda domstolarna. Ordföranden avslutade med att föreslå att institutionernas juristlingvister bör hjälpa till med att hitta en benämning.

2. DISKUSSION OM ARTIKEL 230 FJÄRDE STYCKET I EG-FÖRDRAGET

3. Ordföranden inledde diskussionen med att hänvisa till cirkelns arbetsdokument nr 1 samt till det tidigare arbetsdokumentet nr 21 från arbetsgrupp II om samma fråga.
4. Flera cirkelmedlemmar stödde antingen alternativ "a" eller alternativ "b" i arbetsdokument nr 1.

Andra medlemmar hävdade dock att båda dessa alternativ medför en risk för att enskilda personer får alltför stor direkt tillgång till förstainstansrätten och således för att det decentraliserade rättsskyddssystemet ändras väsentligt; en del medlemmar underströk dock att förfarandet med förhandsavgörande (artikel 234 i EG-fördraget) inte garanterar adekvat skydd i de fall då giltigheten av själva gemenskapsrättsakterna ifrågasätts.

5. I samband med detta hävdade en del medlemmar särskilt att alternativ "a" t.ex. skulle innebära att alla jordbrukare som skulle vara direkt berörda av en förordning (eller, i framtiden, en lag) om upprättande av en gemensam organisationen av marknaden skulle få rätt att väcka talan. Beträffande alternativ "b" hävdade en del medlemmar att det skulle kunna leda till att talan i vissa fall tas upp i mindre utsträckning än vad som nu gäller.
6. Alternativ "c" betecknades av dem som stödjer alternativ "a" eller "b" antingen som en "minimi"- öppning eller som gällande endast en mycket speciell situation, dvs. när klaganden f.n. ser sig tvungen att åsidosätta en gemenskapsrättsakt för att få tillträde till en domare när han bestrider giltigheten av påföljder. En del medlemmar som ställde sig skeptiska till alternativ "a" eller "b" medgav dock att det problem som åsyftas i alternativ "c" kan lösas.
7. Det skriftliga förslag som flera konventsledamöter ställer sig bakom och som innebär att en särskild talan inrättas som grundar sig på ett påstått åsidosättande av de grundläggande rättigheterna stötte på motstånd från en rad talare.
8. Slutligen ställde sig flera medlemmar bakom ett förslag att göra den nuvarande texten i artikel 230 fjärde stycket mindre tung genom att ersätta "beslut" med "akter" och stryka "även om det utfärdats i form av en förordning eller ett beslut riktat till en annan person".

3. **DISKUSSION OM PUNKT D I MANDATET AVSEENDE RÄTTSAKTER FRÅN BYRÅER ELLER ORGAN SOM INRÄTTATS AV UNIONEN**

9. Ordföranden tog upp möjligheten att tillämpa artikel 230 i EG-fördraget för att bestrida giltigheten av rättsakter inte bara från institutionerna utan även från unionens organ eller byråer. Han underströk att de gemenskapsrättsakter genom vilka sådana byråer inrättas enligt

nuvarande praxis i varje enskilt fall innehåller bestämmelser som fastställer domstolens behörighet när det gäller sådana rättsakter. Flertalet medlemmar ställde sig i princip positiva till en sådan förenkling men man enades om att frågan kan diskuteras mer ingående utifrån ett arbetsdokument från sekretariatet med en beskrivning av nuvarande praxis.

4. DISKUSSION OM PUNKT E I MANDATET AVSEENDE MEKANISMEN FÖR PÅFÖLJDER

10. Ordföranden inledde med att föreslå att man i påföljdsförfarandet i artikel 228 i EG-fördraget stryker de etapper i förfarandet som föregår "anmodan" och "det motiverade yttrandet" och att man i vissa ärenden, t.ex. när det gäller "underlåtenhet att anmäla", t.o.m. kan ge kommissionen rätt att begära att domstolen, när det anser det lämpligt, i samma förfarande både fastslår underlåtenhet och utdömer påföljder.
11. Det framgick av diskussionen att medlemmarna i allmänhet ställer sig positiva till idén om att i artikel 228 i EG-fördraget föreskriva ett påskyndat förfarande enligt ordförandens förslag. Andra idéer som också fördes fram, t.ex. idén om att införa obligatoriska frister i förfarandet eller att införa en skyldighet för kommissionen att inleda påföljdsförfaranden framkallade mer reserverade reaktioner.

5. DISKUSSION OM EN EVENTUELL UTVIDGNING AV DISKUSSIONSCIRKELNS MANDAT

12. Under denna punkt tog ordföranden upp frågan om cirkeln bör ägna sig ännu mer åt problematiken kring en eventuell utvidgning av domstolens behörighet på GUSP-området och området rättsliga och inrikes frågor varvid han erkände att arbetsgruppen för frihet, säkerhet och rättvisa redan lämnat en rekommendation i denna fråga när det gäller det senare området.
13. Efter en första diskussion enades man om att denna problematik inte skall behandlas i det utkast till rapport som ordföranden kommer att skicka ut till medlemmarna utan tas upp i ett separat arbetsdokument från ordföranden så att medlemmarna vid mötet den 17 mars utifrån detta kan yttra sig om hur man bäst skall gå till väga.